

Wyniki konkursu orkiestr wojskowych: „Jury” konkursowe. Od lewej ku prawej siedzą: major Gabrys, prof. B. Raczynski, gen. Górecki, dyr. kons. Barabasz, prof. U. J. Jachimecki.

Wyniki konkursu orkiestr wojskowych.

Muzyka jest jednym z najmocniejszych środków kultury w wojsku. Krzepi „morale” żołnierską i w chwilach najcięższych podtrzymuje ją wydatnie. Orkiestry wojskowe są zarazem najtańszym i najskuteczniejszym środkiem krzewienia kultury muzycznej wśród całego społeczeństwa; działanie ich dociera bezpośrednio i nie postrzeżenie do każdego. Uświetniając reprezentacyjne występy wojska i podnosząc jego autorytet stają się one cennym środkiem propagandy myśli wojskowej wśród społeczeństwa.

Z tych względów winny orkiestry wojskowe stać na jaknajwyższym poziomie artystycznym. Głównym czynnikiem podniesienia tego poziomu jest niewątpliwie sumienna praca kapelmistrza i całego zespołu. Aby tę pracę pogłębić i ujawnić jej wyniki odbyły się we wszystkich D. O. K. konkursy. W Krakowie do konkursu w dniu 15 i 16 września b. r. stanęło 16 orkiestr wojskowych, fotografia nr. 5 przedstawia zebranie się wszystkich orkiestr i powitanie ich przez gen. bryg. Mieczysława Góreckiego. Konkurs odbył się dnia 15 i 16 września. W skład sądu konkursowego pod przewodnictwem gen. bryg. M. Góreckiego weszli: mjr. szt. gen. Gabrys Jan, prof. Jachimecki, dyr. konserwatorium Barabasz i prof. Raczynski.

Wyniki konkursu orkiestr wojskowych: Kapelmistrzowie orkiestr D. O. K. V.

Wyniki konkursu orkiestr wojskowych: Orkiestra 20 p. p., która zdobyła mistrzostwo armii.

W dniu 23 września b. r. odbył się konkurs o mistrzostwo armii z którego zwycięsko wyszła orkiestra 20 p. p. pod batutą kapelmistrza J. Szrevera. Zdobyła ona pierwszeństwo w D.O.K. krakowskim, lecz i w całej armii.

Drugą nagrodę na konkursie w D.O.K. Kraków otrzymała orkiestra 3 p. ułanów pod batutą kapelmistrza Stępniewskiego Wacława. Trzecią nagrodę, 1 p. s. p. dyrygent kapelmistrz Wroński.

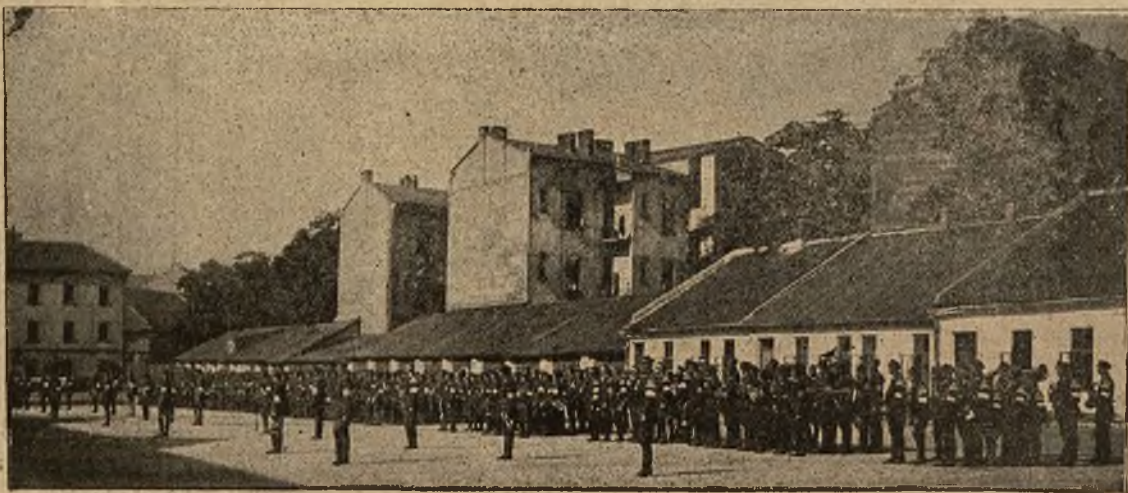
Całym urządzeniem konkursu zajmował się por. Tomaszewski Juljan, ref. ośw. K. O. W. w Krakowie i z zadania swego wywiązał się znakomicie.

Dyktatura w Hiszpanii.

W ostatnich tygodniach byliśmy świadkami doniosłych wydarzeń politycznych w Hiszpanii. Władza oparta na stronnictwach liberalnym lub

konserwatywnym została zamieniona na dyktaturę. Gubernator Barcelony Primo de Rivera, markiz de Estella spryszczony z generalicyą i królem Alfonssem, dokonał rewolucji wojskowej, zagarnął władzę, napędził gubernatorów, urzędników cywilnych, a zamianował na te stanowiska oficerów. Według manifestu dyktatora pretekstem do obalenia rządów parlamentarnych miała być „deprecyacja waluty, marnotrawstwo milionów, niskie intrzygi polityczne, bezbożność, sprawiedliwość pozostająca pod wpływami politycznymi” a w rzeczywistości wchodziła w grę kwestya marokańska. Rząd miał ograniczyć wydatki na uśmierzenie „band” tubylców marokańskich, gdyż walka z plemionami temi ciągnie się od szeregu miesięcy i przynosi klęski materialne i ludzkie Hiszpanii. Tym zamiarom gabinetu sprzeciwili się dygnitarze wojskowi a szczególnie król, tracący przez klęski w tej wyprawie, popularność u ludności. Primo de Rivera łatwo opanował sytuację, gdyż oprócz oficerów i króla miał po swej stronie kler. Ludność cywilna bezsilna wobec wojska i stanu wajtkowego jedynie przez swych przywódców zarówno mieszczańskich jak i robotniczych, wyraziła swe niezadowolenie z władzy dyktatorskiej. Aby jednak dłuższy okres

Czasu rządzić, grupa dyktatorów wojskowych postanowiła stworzyć pogotowie „somaten” i przez te niejako ochotnicze cywilne formacje przeobrażone na wzór włoskich organizacji faszystowskich utrzymać kontakt i nawiązywać współzycie z ludnością. Dotychczas pierwszym etapem uporządkowania finansów stały się oszczędności i to przez redukcję urzędników. Jednak budżet wojskowy został nawet podwyższony a sfery wojskowe jako wybrane cieszą się obecnie szerokim zaufaniem u władz. W innej dziedzinie życia gospodarczego dotychczas „gabinet” Primo de Rivera niczego nie uczynił, co by mogło wskazywać na rewizję dotychczasowych stosunków. Wyprawa marokańska mimo sprzeciwu ludności pójdzie jeszcze w szybszym tempie, bo temu sprzyjają sfery królewskie, wojskowe i skrajny odłam grupy konserwatywnej. Jeden plus trzeba przypisać nowemu dyktatorowi Hiszpanii, uśmierzył bowiem silny ruch separatystyczny w Katalonii a szczególnie w jej stolicy Barcelonie. Ruch separatystyczny miał na celu oderwanie Katalonii od innych terytorium przeważnie agrarnych gdzie panują jeszcze stosunki

Wyniki konkursu orkiestr wojskowych: Wszystkie orkiestry D. O. K. V. na dziedzińcu kościelny